

haste en række EU-traktater igennem – Maastricht, Amsterdam og Nice – i stedet for at tage fat om nældens rod, som ifølge Schmidt er klart at få afgrænset, hvad EU skal tage sig af, og mest af alt – hvad EU ikke skal tage sig af?»

Skriftlig begrundelse:

Der henvises til Morgenavisen Jyllands-Posten den 25. januar 2001, hvor Helmut Schmidt er citeret for følgende: »Hvis vi tager de mest oplagte kandidater – Polen, Tjekkiet og Ungarn – står vi med tre lande, der tilsammen har over 60 mio. indbyggere. De er i dag nået til et økonomisk niveau svarende til det, Østtyskland lå på i 1990, og husk på, at de var bare 16 mio. – altså en fjerdedel. Over de sidste ti år har tyskerne afleveret ca. 140 mia. D-mark i støtte hvert år til det tidligere Østtyskland. Effekten har været begrænset. Det kan man forvisse sig om ved at tage dertil. Hvis vi skal bringe de tre ansøgerlande op på vores økonomiske niveau, kræver det mange flere penge, end vi overhovedet har. Derfor er det latterligt at tale om at ville udvide EU med endnu flere lande. Borgerne i de nye lande bliver skuffede, og folk i Tyskland og Danmark, som er med til at betale for det, bliver skuffede over, at effekten er så lille.«

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan så forstå, at mulighederne for at følge op på spørgsmål fra medspørgere bliver noget indskrænket her i dag, men det skal ikke afholde mig fra at komme ind på det spørgsmål, som jeg har stillet.

Det handler om Østudvidelsen, og det er til statsministeren. Det handler om den tidligere forbundskansler i Tyskland, Helmut Schmidt, som af mange socialdemokrater bliver betragtet som lidt af en førerperson i en position, hvor mange personer har set op til Helmut Schmidt fra dansk side, specielt inden for Socialdemokratiet.

Han har i Jyllands-Posten torsdag den 25. januar udtalt sig om Østudvidelsen og det på en måde, som afviger meget fra det, som socialdemokrater her i landet mener. Han siger bl.a.:

»Hvis vi skal bringe de tre ansøgerlande op på vores økonomiske niveau, kræver det mange flere penge, end vi overhovedet har. Derfor er det latterligt at tale om at ville udvide EU med

endnu flere lande.« Her tænker han så på Polen, Tjekkiet og Ungarn, som for nylig er blevet medlem af NATO.

Alene de tre lande, som er nogle af de mest veludviklede i Østeuropa, mener Helmut Schmidt det er et problem at optage, for det vil medføre store økonomiske omkostninger for bl.a. os her i Danmark.

Der vil jeg så godt høre statsministerens opfattelse af det; om statsministeren er enig i, at det er et problem, og at det medfører meget store økonomiske omkostninger bl.a. for Danmark.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Undskyld, hr. formand. Det er spørgsmål nr. S 1343, ikke sandt?

Formanden:

S 1343 – ja.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg simpelt hen ikke forstår hr. Peter Skaarup. Hr. Peter Skaarup taler om Østudvidelsen. Jamen spørgsmålet handler jo om noget helt andet.

S 1343 lyder sådan her, hvis jeg har forstået det ret:

»Er statsministeren enig i den udtalelse, som statsministerens partifælle – tidligere forbundskansler Helmut Schmidt – er citeret for i Morgenavisen Jyllands-Posten torsdag den 25. januar, hvor Helmut Schmidt skælder ud på EU's nuværende regeringschefer for hurtigt at haste en række EU-traktater igennem – Maastricht, Amsterdam og Nice – i stedet for at tage fat om nældens rod, som ifølge Schmidt er klart at få afgrænset, hvad EU skal tage sig af, og mest af alt – hvad EU ikke skal tage sig af?«

Det er det spørgsmål, vi skal tage stilling til i dag, går jeg ud fra.

Hvis det er det spørgsmål, vi skal tage stilling til, så er svaret meget kort, at Maastricht- og Amsterdam- og Nicetraktaterne tilsammen udgør grundlaget for EU's udvidelse, og det betyder også, at regeringen er overordentlig tilfreds med Nicetraktaten.

Det gælder spørgsmålet om en ny arbejdsdeling mellem EU og det enkelte land og dermed at få en større klarhed. Det er jo netop en af de vigtige opgaver, vi nu skal tage fat på at få bragt større klarhed over i de kommende år frem til 2004.